

- 3) Czy art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy można interpretować w ten sposób, że znajdujące się w regulaminie pracy przedsiębiorstwa postanowienie zakazujące pracownikom „*wyrażania w jakikolwiek sposób, poprzez wypowiedzi, ubiór lub w inny sposób, swoich przekonań religijnych, światopoglądowych lub politycznych, bez względu na ich charakter*”, stanowi bezpośrednią dyskryminację, jeżeli w wyniku konkretnego zastosowania tego postanowienia wewnętrznego:
- a) pracownica, która pragnie korzystać z wolności religii poprzez widoczne noszenie symbolu (łączonego z daną religią), w niniejszym przypadku chusty na głowę, jest traktowana w sposób mniej korzystny niż inny pracownik, który nie wyznaje żadnej religii, nie posiada żadnych przekonań światopoglądowych oraz nie manifestuje żadnej przynależności politycznej i z tego względu nie ma potrzeby noszenia jakiegokolwiek symbolu politycznego, światopoglądowego lub religijnego?
 - b) pracownica, która pragnie korzystać z wolności religii poprzez widoczne noszenie symbolu (łączonego z daną religią), w niniejszym przypadku chusty na głowę, jest traktowana w sposób mniej korzystny niż inny pracownik posiadający określone przekonania światopoglądowe lub polityczne, ale u którego potrzeba publicznego manifestowania przez noszenie symbolu (łączonego z nimi) jest mniejsza lub wręcz nieistniejąca?
 - c) pracownica, która pragnie korzystać z wolności religii poprzez widoczne noszenie symbolu (łączonego z daną religią), w niniejszym przypadku chusty na głowę, jest traktowana w sposób mniej korzystny niż inny pracownik, wyznający inną religię, albo nawet tę samą, ale u którego potrzeba publicznego manifestowania przez noszenie symbolu (łączonego z daną religią) jest mniejsza lub nieistniejąca?
 - d) wychodząc z założenia, że przekonanie nie musi mieć charakteru religijnego, światopoglądowego lub politycznego, lecz może mieć inny charakter (artystyczny, estetyczny, sportowy, muzyczny, itp.), pracownica, która pragnie korzystać z wolności religii poprzez widoczne noszenie symbolu (łączonego z daną religią), w niniejszym przypadku chusty na głowę, jest traktowana w sposób mniej korzystny niż inny pracownik posiadający inne przekonania niż przekonania religijne, światopoglądowe lub polityczne, i który manifestuje je za pomocą ubioru?
 - e) wychodząc z założenia, że negatywny aspekt swobody wyrażania swoich przekonań religijnych oznacza również, iż jednostka nie może być zobowiązana do ujawnienia swojej przynależności lub przekonań religijnych, pracownica, która pragnie korzystać z wolności religii poprzez noszenie chusty na głowę, która to sama w sobie nie jest jednoznacznym symbolem tej religii z uwagi na to, że inna pracownica mogłaby nosić ją ze względów estetycznych, kulturalnych lub nawet ze względów zdrowotnych i która niekoniecznie różni się od zwykłej bandany, jest traktowana w sposób mniej korzystny niż inny pracownik, manifestujący swoje przekonania religijne, światopoglądowe lub polityczne w wypowiedziach, ponieważ w przypadku pracownicy noszącej chustę na głowę prowadzi to do jeszcze głębszego naruszenia wolności religii na podstawie art. 9 ust. 1 EPKC, biorąc pod uwagę, że jeśli podejść do tego bez uprzedzeń, charakter religijny chusty na głowę nie jest oczywisty i najczęściej ujawnia się tylko wtedy, gdy nosząca ją osoba jest zmuszona do przedstawienia swojej motywacji pracodawcy?
 - f) pracownica, która pragnie korzystać z wolności religii poprzez widoczne noszenie symbolu (łączonego z daną religią), w niniejszym przypadku chusty na głowę, jest traktowana w sposób mniej korzystny niż inny pracownik mający takie same przekonania, który zdecydował się na ich uzewnętrznienie poprzez noszenie brody (przy czym zachowanie takie nie jest wyraźnie zakazane przez postanowienie wewnętrzne, w przeciwieństwie do wyrażania przekonań za pomocą ubrania)?

(¹) Dz.U. 2000, L 303, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā rajona tiesa (Łotwa) w dniu 28 lipca 2020 r. – SIA Zinātnes parks / Finanšu ministrija

(Sprawa C-347/20)

(2020/C 339/09)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Administratīvā rajona tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA Zinātnes parks

Druga strona postępowania: Finanšu ministrija

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „subskrybowanego kapitału zakładowego” zawarte w art. 2 pkt 18 lit. a) rozporządzenia Komisji nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu ⁽¹⁾, w związku z innymi przepisami prawa Unii dotyczącymi działalności spółek, należy interpretować w ten sposób, że w celu ustalenia subskrybowanego kapitału zakładowego należy się oprzeć jedynie na informacjach, które zostały ujawnione w sposób przewidziany w prawie krajowym każdego państwa członkowskiego, biorąc pod uwagę, że w konsekwencji informacje te należy uznać za wywołujące skutek dopiero od tej chwili?
- 2) Czy przy ocenie pojęcia „przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji”, o którym mowa w art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu, należy przywiązywać wagę do wymogów określonych w ramach procedury wyboru projektów finansowanych z funduszy europejskich, dotyczących tego, jakie dokumenty należy przedstawić w celu wykazania sytuacji finansowej danego przedsiębiorstwa?
- 3) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na drugie pytanie prejudycjalne, czy przepisy krajowe dotyczące wyboru projektów, które stanowią, że wnioski dotyczące projektów nie mogą być przedmiotem wyjaśnień po ich złożeniu, są zgodne z zasadami przejrzystości i niedyskryminacji określonymi w art. 125 ust. 3 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 187, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2013, L 347, s. 320.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de l'Entreprise du Hainaut, division de Charleroi (Belgia) w dniu 31 lipca 2020 r. – Skeyes / Ryanair DAC, dawniej Ryanair Ltd

(Sprawa C-353/20)

(2020/C 339/10)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de l'Entreprise du Hainaut, division de Charleroi

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Skeyes

Strona pozwana: Ryanair DAC, dawniej Ryanair Ltd

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie nr 550/2004 ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 8, należy interpretować w ten sposób, że pozwala ono państwom członkowskim na wyłączenie spod kontroli sądów podnoszonych naruszeń obowiązku zapewnienia służb ruchu lotniczego przez instytucję zapewniającą te służby, czy też przepisy rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że zobowiązują one państwa członkowskie do zapewnienia skutecznego środka prawnego w przypadku podnoszonych naruszeń, z uwzględnieniem charakteru zapewnianych służb?